

200708062/1.

Datum uitspraak: 24 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/41838 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 november 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de staatssecretaris onder meer dat de rechtbank op onjuiste gronden tot het oordeel is gekomen dat geen sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet ontbreekt en alleen sprake van zulke feiten en omstandigheden kan zijn, indien de staatssecretaris ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring niet van dat feit of die omstandigheid op de hoogte was. Daartoe betoogt hij, samengevat weergegeven, dat hoewel de vreemdeling reeds bij de vorige inbewaringstelling mogelijk bij de Angolese autoriteiten kon worden gepresenteerd en op basis van de toen beschikbare informatie thans bij deze autoriteiten zal worden gepresenteerd, in het kader van deze voorgenomen presentatie onderzoek wordt verricht dat niet eerder heeft plaatsgevonden. De vreemdeling is immers niet eerder bij de Angolese autoriteiten gepresenteerd, aldus de staatssecretaris.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 27 november 2007 in zaak nr. 200705642/1, ter voorlichting van partijen aangehecht) dient de rechtbank, indien een eerdere inbewaringstelling van de vreemdeling is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting, in het kader van de beoordeling van een nieuw besluit tot inbewaringstelling te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt.

Uit de uitspraak van de Afdeling van 2 november 2007 in zaak nr. 200706751/1 (ter voorlichting van partijen aangehecht) blijkt dat de omstandigheid dat de staatssecretaris reeds bij een vorige inbewaringstelling bepaald onderzoek had kunnen doen, onverlet laat dat bij een latere

inbewaringstelling van die vreemdeling, dat onderzoek dat bij de eerdere inbewaringstelling niet heeft plaatsgevonden, alsnog plaatsvindt.

2.2.1. Niet in geschil is dat de vorige inbewaringstelling van de vreemdeling door de staatssecretaris op 19 maart 2007 is opgeheven, zodat een op 30 maart 2007 geplande presentatie bij de Angolese autoriteiten niet kon plaatsvinden. Evenmin is in geschil dat de vreemdeling niet eerder bij de Angolese autoriteiten is gepresenteerd. De rechtbank heeft niet onderkend dat in het kader van de thans voorgenomen presentatie onderzoek zal worden verricht dat niet eerder heeft plaatsgevonden en dat derhalve sprake is van aanknopingspunten als hiervoor bedoeld. Zij is dan ook ten onrechte tot het oordeel gekomen dat zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbrak.

De grief slaagt in zoverre.

2.3. Hetgeen overigens in de grief is aangevoerd kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 5 november 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.5. In beroep heeft de vreemdeling aangevoerd dat de staatssecretaris had dienen te volstaan met het toepassen van een lichter middel, nu hij reeds jaren bij de staatssecretaris bekend is. Het feit dat hij zich heeft gemeld voor het formaliseren van een aanvraag, duidt erop dat er geen gevaar bestaat dat hij zich aan het toezicht zal onttrekken. Bovendien beschikt hij over een vaste verblijfplaats bij zijn vriendin, die zwanger is van hun eerste kind en zijn hulp en steun behoeft. Omdat zij een inkomen heeft en hem onderhoudt, wordt de openbare orde ook in dit opzicht niet bedreigd, aldus de vreemdeling.

2.5.1. Niet langer in geschil is dat de vreemdeling zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden. In rechte staat vast dat hem artikel 1 (F) van het Vluchtelingenverdrag mocht worden tegengeworpen bij de afwijzing van zijn aanvraag om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen. Voorts heeft hij te kennen gegeven niet zelfstandig over voldoende middelen van bestaan te beschikken en heeft hij bij zijn gehoren geen bijzondere feiten of omstandigheden aangevoerd ten betoge dat die de maatregel in zijn geval onevenredig bezwarend maken. De stelling dat zijn vriendin zijn hulp en steun behoeft, omdat haar zwangerschap niet zonder complicaties verloopt, heeft hij niet met documenten gestaafd.

Dat de vreemdeling over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt en op uitnodiging bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst is verschenen om een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor

bepaalde tijd in te dienen, geeft onder die omstandigheden geen aanleiding voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring kon worden volstaan. De staatssecretaris heeft het risico dat de vreemdeling zich niet meer zou melden, zodra zijn uitzetting in zicht kwam, niet hoeven aanvaarden.

2.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans diensengevolge buiten het geding.

2.7. De Afdeling zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 5 november 2007 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 november 2007 in zaak nr. 07/41838;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

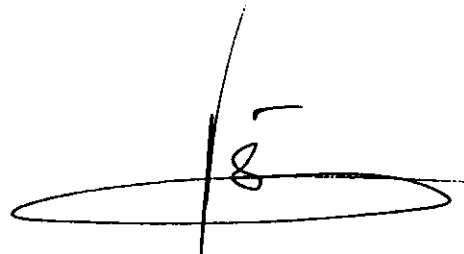
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2007

53-551.

Verzonden: 24 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

4

Postadres Postbus 84475
2508AL 'S-GRAVENHAGE

Haaglanden

Regio Haaglanden
Korpoonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P. Vermeulen
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 05/11/2007
Datum 05/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Pieter Vermeulen, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden,
beleest met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, lag met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Angola
Nationaliteit(en) : Angolese, Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Uitgeprocedaerd

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Den Haag
Datum : 05/11/2007
Tijd : 20:40 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,

IND lokatie:	Menshova	
Dossier:	9912210109	
UAS - aangehouden:		
Brexit:		
IND ontvangen: datum:	6 NOV 2007 (175)	
Registratie in	naam m/w:	ep
INDIS	datum:	
invoer	naam m/w:	
controle:	datum:	

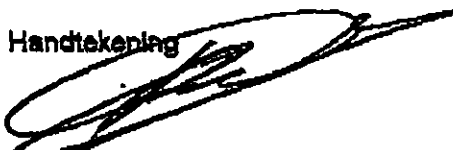
V.nr

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 8. Nov. 10:59

de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
P. Vamauten

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

V.nr:

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 8. Nov. 10:59

ONTVANGEN 08-11-2007 14:54

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 215

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/41838

V-nummer :

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. R. Veerkamp, advocaat te Utrecht,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. A.H.M. van Wijk.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Angolese nationaliteit te bezitten.

2 Op 6 november 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 5 november 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 14 november 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door mr. F.W. Verweij, waarnemend kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig J. Calado, tolk in de Portugese taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2.1 Eiser voert aan dat hij door verweerder was uitgenodigd om op 5 november 2007 ten kantore van de IND te verschijnen om aldaar zijn aanvraag om een verblijfsvergunning in te dienen en de vereiste leges te betalen. Vrijwel direct nadat hij zijn aanvraag had ingediend, is hem de afwijzende beschikking uitgereikt en heeft verweerder hem staande gehouden. Volgens eiser mag van een redelijk handelende overheid een dergelijke handelwijze niet worden geaccepteerd.

2.2 Verweerder stelt dat de gevolgde handelwijze is gesanctioneerd door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRvS) in haar uitspraak van 2 december 2005 (LJN: AU7745). Eiser had er rekening mee kunnen houden dat zijn aanvraag zou worden afgewezen en dat hij direct daarna zou worden staande gehouden.

2.3 De rechtbank overweegt dat eiser niet heeft weersproken dat hij, zoals het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 5 november 2007 vermeldt,

AWB 07/41838

2

vooraf op de hoogte was gesteld van het feit dat hij bij een afwijzende beschikking aansluitend zou worden staande gehouden en in vreemdelingenbewaring zou worden gesteld. Gelet hierop en op hetgeen de AbRvS heeft overwogen in de door verweerder aangehaalde uitspraak kan niet worden gezegd dat de handelwijze van verweerder als onrechtmatig moet worden aangemerkt.

3.1 Eiser voert voorts aan dat de afwijzende beschikking die hij op 5 november 2007 uitgereikt heeft gekregen vermeldt dat hij onmiddellijk Nederland dient te verlaten. Eiser heeft echter de kans niet gehad om Nederland onmiddellijk te verlaten, omdat hij na uitreiking van de afwijzende beschikking direct staande is gehouden en vervolgens in vreemdelingenbewaring is gesteld. Hem kan dus niet worden tegengeworpen dat hij zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden.

3.2 Verweerder betoogt dat het beroep van eiser tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag op 10 februari 2006 ongegrond is verklaard. Als gevolg daarvan diende hij Nederland binnen de toen gestelde vertrektermijn te verlaten. Eiser heeft dat toen niet gedaan. Bovendien diende eiser na uitreiking van de afwijzende beschikking op 5 november 2007 Nederland onmiddellijk te verlaten. Eiser heeft evenwel noch tijdens het verhoor noch tijdens het gehoor verklaard Nederland onmiddellijk te willen verlaten. Gelet op het vorenstaande kan gesteld worden dat hij zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden.

3.3 De rechtbank volgt verweerder in zijn betoog. Verweerder heeft derhalve zich terecht op het standpunt gesteld dat eiser zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden.

4.1 Daarnaast stelt eiser dat, ook al zou hij zich niet aan zijn vertrektermijn hebben gehouden en ook al zou hij zijn uitgeprocedeerd, deze twee gronden de maatregel niet kunnen dragen. Deze gronden zijn namelijk onvoldoende om tot de conclusie te kunnen komen dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en dus een gevaar voor de openbare orde vormt. Zeker niet nu eiser staat ingeschreven in het GBA en derhalve een vast woon- en verblijfplaats heeft.

4.2 Verweerder stelt dat deze twee gronden de maatregel zelfstandig kunnen dragen. Mocht dat niet het geval zijn, dan dient een belangenafweging plaats te vinden. Die afweging moet in het voordeel van verweerder uitvallen, nu in rechte vaststaat dat eiser kindsoldaat is geweest in Angola en diensgevolge artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag mocht worden tegengeworpen. De handhaving van de openbare orde dient derhalve te prevaleren boven de belangen van eiser, aldus verweerder.

4.3 De rechtbank overweegt dat eiser zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden. Voorts heeft hij ter zitting verklaard dat hij zijn zwangere vrouw niet aan haar lot te willen overlaten en zijn opleiding tot timmerman hier te lande wenst af te maken. Gelet hierop en op hetgeen de AbRvS in haar uitspraak van 28 april 2005 (LJN: AT6240) heeft overwogen, stelt verweerder zich niet ten onrechte op het standpunt dat het gevaar bestaat dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. De enkele omstandigheid dat eiser zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden kan dus de maatregel dragen. In dat licht bezien behoeft de vraag of eiser is uitgeprocedeerd en of die grond de maatregel, al dan niet tezamen met de andere grond, de maatregel kan dragen geen bespreking.

AWB 07/41838

3

5 Ten aanzien van de stelling van eiser dat artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden aan gedwongen verwijdering van eiser in de weg staat, nu verweerder artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag op hem van toepassing heeft verklaard, oordeelt de rechtbank dat onderhavige bewaringsprocedure terzake geen toetsingsruimte biedt.

6.1.1 Eiser heeft van 25 oktober 2006 tot 19 maart 2007 in vreemdelingenbewaring gezeten. De opheffing van de maatregel, neergelegd in de zogeheten M113-1, vermeldt als reden voor opheffing: "i.v.m. heenzzending". Verweerder betoogt dat de maatregel waarschijnlijk niet is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, omdat op 30 maart 2007 een presentatie van eiser bij de Angolese autoriteiten stond gepland. Volgens verweerder is het echter wel mogelijk dat op 19 maart 2007 nog niet bekend was dat een presentatie zou plaatsvinden en dat om die reden de bewaring is opgeheven.

6.1.2 Met eiser is de rechtbank van oordeel dat het aan verweerder is duidelijkheid te verschaffen omtrent de reden van opheffing van de eerdere bewaring. Nu die duidelijkheid niet is verschaft, dient dat voor risico en rekening van verweerder te komen. Dientengevolge moet het ervoor worden gehouden dat de bewaring van eiser op 19 maart 2007 is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

6.2.1 De rechtbank behoort, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestond, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht thans niet ontbreekt. Het zicht op uitzetting dient reeds op het moment van inbewaringstelling te bestaan. Naar het oordeel van de rechtbank kan alleen sprake zijn van een feit of een omstandigheid als hiervoor bedoeld indien verweerder ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring niet op de hoogte was van dat feit of die omstandigheid.

6.2.2 Ter zitting heeft verweerder verklaard niet te kunnen zeggen of hij op 19 maart 2007 bekend was met de mogelijkheid om eiser op 30 maart 2007 te presenteren. Nu het op de weg van verweerder had gelegen hieromtrent duidelijkheid te verschaffen, moet het ervoor worden gehouden dat verweerder hiervan op de hoogte was. Bovendien is de rechtbank van oordeel dat, ook al was verweerder niet bekend met de mogelijkheid van een presentatie op 30 maart 2007, dan nog kan niet worden vastgesteld of sprake is van een feit of omstandigheid als onder 6.2.1 bedoeld. Niet gebleken is immers dat verweerder er op 19 maart 2007 vanuit mocht gaan dat eiser niet binnen een redelijke termijn gepresenteerd zou kunnen worden.

7 De rechtbank is op grond van het voorgaande van oordeel dat de maatregel van bewaring van aanvang af vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting in strijd is met de Vw 2000. Gelet hierop behoeft de stelling van eiser dat had kunnen worden volstaan met het opleggen van een lichter middel geen bespreking.

8 Het beroep is derhalve gegrond en de maatregel dient te worden opgeheven met ingang van 16 november 2007.

9 Voorts acht de rechtbank voldoende gronden aanwezig om schadevergoeding toe te kunnen kennen voor 2 dagen onrechtmatige bewaring in een politiecel (van 5 november 2007 tot

AWB 07/41838

4

7 november 2007) ten bedrage van € 95,- = € 190,- en 9 dagen onrechtmatige bewaring op de detentloboor te Rotterdam (van 7 november 2007 tot 16 november 2007) ten bedrage van € 70,- = € 630,-. Het totale bedrag aan schadevergoeding komt daarmee op € 820,-.

10 De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn overeenkomstig het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1.) Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient de betaling van dit bedrag ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

AWB 07/41838

5

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

- 1 verklaart het beroep gegrond;
- 2 beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van 16 november 2007;
- 3 wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent aan eiser schadevergoeding toe ten bedrage van € 820,- ten laste van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie), te betalen door de griffier van de rechtbank;
- 4 veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden (Ministerie van Justitie) als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier dient te vergoeden.

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en door deze en mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

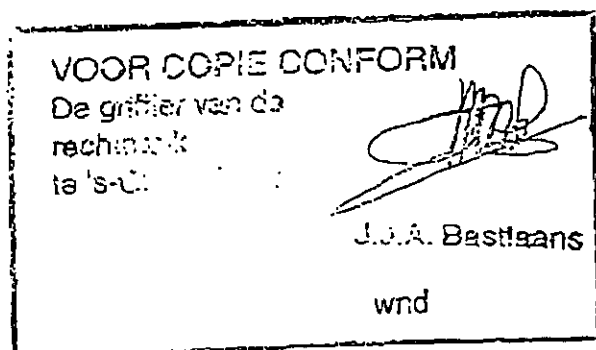
Uitgesproken in het openbaar op 16 november 2007.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

16 NOV 2007

Ontvangst tijd 16. Nov. 2007 12:35 Nr. 6545

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN**19 NOV 2007**

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD DO:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Rotterdam,
van 16 november 2007
met kenmerk AWB 07/41838

Inzake:
van
met IND-kenmerk 9912.21.8109
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr R. Veerkamp
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr E. Nardelli
070 779 4974

Justitie

1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, van 16 november verzonden op dezelfde dag, met kenmerk AWB 07/41838, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 5 november 2007 gegrond heeft verklaard, de bewaring heeft opgeheven en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 820,-, alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie productie 1).

2. Achtergronden

Bij besluit van 5 november 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 16 november 2007, met kenmerk AWB 07/41838 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, de bewaring opgeheven en de Staat der Nederlanden schadevergoeding toegekend ten bedrage van € 820,-, alsmede een vergoeding van de proceskosten, groot € 644,-.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft één grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"Met eiser is de rechtbank van oordeel dat het aan verweerder is om duidelijkheid te verschaffen omtrent de redenen van opheffing van de eerdere bewaring. Nu die duidelijkheid niet is verschaft, dient dat voor risico en rekening van verweerder te komen. Dientengevolge moet het ervoor worden gehouden dat de bewaring van elser op 19 maart is opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

De rechtbank behoort, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat er geen zicht op uitzetting bestond, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van felten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht thans niet ontbreekt. Het zicht op uitzetting dient reeds op het moment van de inbewaringstelling te bestaan. Naar het oordeel van de rechtbank kan alleen sprake zijn van een feit of omstandigheid als hiervoor bedoeld indien verweerder ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring niet op de hoogte was van dat feit of die omstandigheid.

Ter zitting heeft verweerder verklaard niet te kunnen zeggen of hij op 19 maart 2007 bekend was met de mogelijkheid om elser op 30 maart 2007 te presenteren. Nu het op de weg van verweerder had gelegen hieromtrent duidelijkheid te verschaffen, moet het ervoor worden gehouden dat verweerder hiervan op de hoogte was. Bovendien is de rechtbank van oordeel dat, ook al was verweerder niet bekend met de mogelijkheid van een presentatie op 30 maart 2007, dan nog niet kan worden vastgesteld of sprake is van een feit of omstandigheid als onder 6.2.1 bedoeld.

Niet gebleken is immers dat verweerder er op 19 maart 2007 vanuit mocht gaan dat eiser niet binnen een redelijke termijn gepresenteerd zou kunnen worden.

De rechtbank is op grond van het voorgaande van oordeel dat de maatregel van bewaring van aanvang aan vanwege het ontbreken van het zicht op uitzetting in strijd is met de Vw 2000.

Toelichting

- 3.3. De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank een onjuist toetsingskader hanteert. Door te oordelen dat de maatregel van bewaring van aanvang aan vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting in strijd is met de Vw 2000, heeft de rechtbank miskend dat aan de opheffing van de laatste bewaring op 19 maart 2007 *niet* ten grondslag is gelegd dat niet langer zicht op uitzetting bestaat. Hoewel de redengeving van opheffing van de vorige maatregel in het model M113-1 niet voldoende inzichtelijk is gemaakt, is door de Staatssecretaris ter zitting voldoende duidelijkheid verschaft dat de reden niet gelegen is geweest in het ontbreken van het zicht op uitzetting. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte onderzocht of er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zulk zicht thans niet ontbreekt. Reeds hierom is naar oordeel van de Staatssecretaris het hoger beroep gegrond.

Voorzover uw Afdeling het vorenstaande niet volgt stelt de Staatssecretaris zich op het standpunt dat de rechtbank op onjuiste gronden tot het oordeel is gekomen dat er geen sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet ontbreekt.

Naar het oordeel van de Staatssecretaris stelt de rechtbank ten onrechte dat er naar haar oordeel alleen sprake kan zijn van nieuwe feiten en omstandigheden indien verweerder ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring niet op de hoogte was van dat feit of die omstandigheid.

Zie: AbRS, 27 april 2006, 200602608/1 rechtsoverweging 2.1.1, JV 2006/244

Dat de Staatssecretaris reeds bij de vorige inbewaringstelling bekend was met de mogelijkheid dat de vreemdeling kon worden gepresenteerd bij de Angolese autoriteiten en op basis van toen beschikbare informatie thans wederom tot presentatie bij de autoriteiten van dat land is besloten, laat onverlet dat in het kader van deze voorgenomen presentatie onderzoek wordt verricht dat nog niet eerder heeft plaatsgevonden. Verweerder is immers ten tijde vorige bewaring niet gepresenteerd bij de Angolese autoriteiten.

Zie: AbRS, 2 november 2007, 200706751/1, (zie productie 2)

Het enkele feit dat verweerder eerder in bewaring heeft gezeten en dat gedurende die bewaring geen laissez passer is afgegeven, leidt op zichzelf evenmin tot het oordeel dat thans zicht op uitzetting ontbreekt. Voorts merkt de Staatssecretaris nog op dat niet is gebleken dat aan verweerder, indien hij zijn volledige medewerking verleent, geen vervangend reisdocument kan worden verstrekt ten einde hem naar zijn land van herkomst te verwijderen.

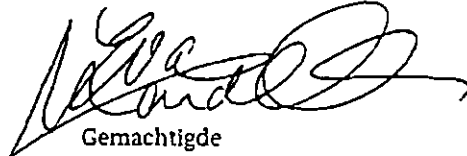
De Staatssecretaris wijst er daarbij op dat ten aanzien van verweerder bij beschikking van 5 juli 2004 is geoordeeld dat artikel 1F Vluchtelingenverdrag van toepassing is. Bij uitspraak van 10 februari 2006 is dit oordeel door de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, bevestigd (05/48491).

- 3.4. Gelet op het vorenstaande had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen tot het oordeel behoren te komen dat de vrijheidsontnemende maatregel gerechtvaardigd is te achten.
- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 9 op pagina 3 en 4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 19 november 2007

Gemachtigde

mr. E. Nardelli, procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 4974
telefax 070 - 779 4545